

MŪSŲ LIETUVA

NR. 7 (1542) — SEMANÁRIO — 1978 M. VASARIS — FEVEREIRO 23 D. — 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Laisvės ilgesys

Visais laikais visos tautos — didelės ir mažos, turtingos ir vargingos, augštos ar žemesnės kultūros — ilgėjosi ir laukė laisvės. Kiekvienos imperijos ar diktatūros griūvimas davė progą pavergtoms ir skriaudžiamoms tautoms atsiskirti ir kurti savo laisvas, nepriklausomas valstybes. Pirmajam Didžiajam karui pasibaigus, daug Europos tautų sulaukė laisvės. Sulaukė jos ir kelios Rusijos pavergtos tautos: lietuviai, latviai, estai, suomia ir lenkai. Daug tautų nepajėgė ar nesuspėjo ištrūkti iš griūvančios Rusijos imperijos.

ANTRASIS Didysis karas Europai ir jos tautoms buvo žiaurus ir pragaištingas. Didesnioji Europos tautų dalis buvo karo nusiaubtos, pavergtos, okupuotos ir atiduotos komunistinės Rusijos imperijai. Joks Rusijos caras nebuvo taip giliai įsibrovęs ir įsistiprinęs Europoje, kaip komunistinė Rusija. Joks caras ar karalius nesugebėjo taip išnaudoti ir skriausti pavergtų Europos tautų, kaip dabartinė komunistinė Rusija. Joks valdovas neišžudė tiek žmonių, kiek komunistinės Rusijos diktatorius Stalinas.

Jau 60 metų, kai komunistinė Rusija išnaudoja ir naikina pavergtas tautas. Jau 60 metų, kai komunistinė Rusija stengiasi nuslopinti pavergtų tautų laisvės troškimą ir ilgesį. Jau 60 metų, kai rusų tauta nori pralobti kitų tautų darbu ir prakaitu. Nesiseka, nes pavergtų tautų laisvės ilgesys auga, stiebiasi ir tampa aktyviu ar pasyviu papriešinimu. Negelbsti skardiniai medaliai ar raudonų, žmonių nekenčiamų, vėliavų apdovanojimai. Negelbsti ir Maskvos nuolatiniai raginimai ar grasinimai. Visi darbininkai ir kolchozininkai vos kruta, vaidindami sunkiai dirbančius. Tai pavergto ir paniekinto žmogaus atkirtis pavergėjui. Todėl ir po 60 metų valdymo komunistinėje Rusijoje trūksta duonos, drabužio ir butų. Visa tai daro žmonių ir pavergtų tautų nepaperkamas ir nenuslopinamas laisvės ilgesys.

TAS LAISVĖS ilgesys auga ir kelia dideles problemas komunistinės Rusijos milžinui. Jis gerinasi Vakarų pasauliui ir Amerikai, tikėdamasis paramos — daugiau ir geresnių, daugiau tobulų technikos išradimų, — už tai pažadėdamas Ameriką suvalgyti paskutinę.

Laisvės ilgesio banga eina per visą pasaulį nesustabdomai. Baltiečiai reikalauja laisvės. Pavergtų tautų kongresas Čikagoje rėkte rėkia laisvės visoms pavergtoms tautoms. Tarptautinės katalikų organizacijos Šveicarijoje reikalauja laisvės visiems žmonėms ir visoms tautoms. Vyskupų sinodas Romoje vienbalsiai smerkia komunistinių valstybių religijų persekiojimą ir reikalauja visiems tikintiems laisvės. "LKB Kronika" per šešerius metus šaukia ir reikalauja laisvės lietuviui.

Nenuostabu, kad Bernardas Levinas, vienas iš Anglijos žymiųjų televizijos ir spaudos komentatorių, prisiklausęs to laisvės šauksmo ir nebuslopino laisvės ilgesio, parašė Londono laikraščiu "Times" straipsnį, kuriame sako, kad komunistinei Rusijai ateina baisi atsiskaitymo diena — nauja revoliucija. Bern. Levinas mano, kad

SERGIEJUS KOVALIOVAS, rusų mokslininkas, nuteistas sovietinio teismo Vilniuje septyneriais metais lagerio ir trejais metais tremties už "LKB Kronikos" skleidimą. Jis yra žymus biologas, parašęs apie 60 mokslinių darbų. Koncentraciniame lageryje buvo laikomas izoliuotoje vienuteje, keletą kartų badavo, protestuodamas prieš nežmoniškas sąlygas. Jo sveikata kelia susirūpinimą. Išeivija turėtų reikalauti jo išlaisvinimo

Dainų šventė Toronte

Visi pasaulio lietuviai jau žino, kad **PASAULIO LIETUVIU DIENOS TORONTE**. Kanadoje, įvyks 1978 m. birželio 27 — liepos 4 d.d. Bus trys renginiai: PLB-nės seimas, dainų šventė ir sporto žaidynės.

Dainų šventė įvyks liepos 2, sekmadienį, Maple Leaf Gardens sporto arenoje (60 College St.), kur telpa 16,000 žiūrovų.

Dainų šventės muzikinės komisijos pirmininkas yra sol. V. Verikaitis, nariai — St. Gailevičius, D. Viskontienė, J. Govėdas ir Eug. Krikščiūnas.

Dainų šventės komitetas savo posėdyje nustatė programą ir tvarką penktajai dainų šventei pagal V. Verikaičio pateiktą projektą.

Sioje dainų šventėje diriguos: St. Gailevičius (garbės dirigentas), Br. Budriūnas, A.

Mikulskis, V. Verikaitis, Faustas Strolia (jaunimo chorams), A. Jurgutis, J. Govėdas ir kt. Akompaniatoriai — Raimonda Apeikytė iš Los Angeles, Jonas Govėdas, Eug. Krikščiūnas. Solistė — Gina Čapkauskienė.

Dainų šventėje dalyvauti užsiregistravo 40 chorų iš Kanados, JAV, Australijos, Britanijos.

Programoje numatytos 25 įvairios dainos. Dainuos mišrus choras, moterų, vyrų ir jaunimo. Gros jungtinis kanklių orkestras. Dalyvaus ir simfoninis Mississaugos orkestras.

Dainų šventė bus pradėta Lietuvos ir Kanados himnais, baigta himnu tapusia daina "Lietuviais esame mes gimę", pritariant simfoniniam orkestrui, diriguojant kompozitoriui Br. Budriūnui, akomponuojant R. Apeikytei.

PLD informacija

ta revoliucija nebeišvengiama, nebusustabdoma, nes pavergtų tautų kantrybė išsisėmė ir priartėjo sprogo tašką. Reikia tik mažos kibirkštelės ar trinktelėjimo, ir pavergtų tautų lava prasiverš neišmatuojama jėga, nušluodama rusišką komunizmą. "Sprogmenys gerai supakuoti ir į reikiamą vietą padėti laukia. Reikia tik kibirkštelės ar trenksmo", — sako Bernardas Levinas. Tikime ar netikime Bern. Levino samprotavimu, bet visi žinome, kad komunistinė Rusija nėra amžina. Ateis diena, kada sukomunistinta rusų tauta atsiims atlyginimą už pavergtų tautų priespaudą, persekiojimą ir naikinimą. Nukankintų ir nužudytų milijonai šmėklų išeis kartu su gyvaisiais ir pareikalaus apskaitos ir išsiilgtos laisvės visoms tautoms.

Tėviškės Žiburiai **M. Stonys**

Ateistų užmojai dabarties Lietuvoje

“Mes prašysime Augščiausiąjį, kad būtų išgirstas tas mūsų pagalbos šauksmas” — kreipiasi Lietuvos katalikai į užsienio lietuvius

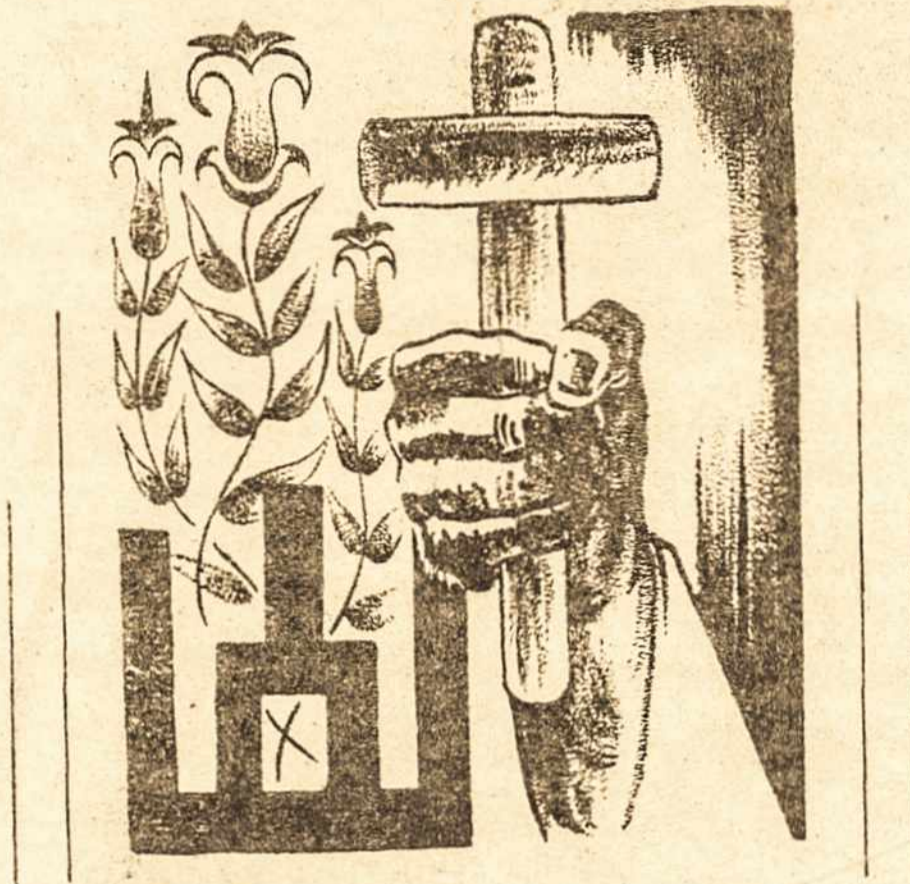

Lietuva, dėl savo geografinės padėties ir susiklosčiusių istorinių aplinkybių, yra Katalikų Bažnyčios avanpostas Rytuose. Ji gali atlikti Rytų evangelizacijos uždavinį, pasitarnauti žmonijai, sukurdamą Rytų ir Vakarų kultūrų sintezę. Dėlto Lietuvos religinio gyvenimo lygis Katalikų Bažnyčiai ir Europos istorijai gali turėti nepaprastos reikšmės. Todėl Rom. Katalikų Bažnyčia turėtų būti labai suinteresuota, kad katalikybė Lietuvoje išsilaikytų, bandymuose sustiprėtų ir, ją remiant tinkamu būdu, pasireikštų visu savo gajumu ir būtų pajėgi skirta jai Apvaizdos ir Bažnyčios misija atlikti.

Slaptoji ir viešoji Bendrija

Lietuva yra Pabaltijo valstybė, kurios daugumą gyventojų sudaro katalikai. Net dabar Katalikų Bažnyčia veikia oficialiu ir katakombiniu būdu. Jos veikla dar būtų veiksmingesnė, jeigu ji gautų kitų tikinčiųjų moralinės ir materialinės paramos. Nežiūrint ilgo, atkaklaus ir žiauraus ateistų persekiojimo, katalikų tikėjimas Lietuvoje yra gyvas. Mes šv. Tėvui galime pasigirti, kad pas mus labai reta kunigų, atsisakančių kunigystės, netrūksta pašaukimų į dvasinį luomą, gyvas eucharistinis gyvenimas, vertinamas Atgailos sakramentas. Jūs turite daug duomenų, kaip drąsiai Lietuvos dvasininkai ir tikintieji gina savo tikėjimą. Mes turime visą eilę kankinių už tikėjimą ir mergaičių, paaukojusių gyvybę, ginant savo nekaltybę (stud. Elena Spirgevičiūtė, Stasė Lušaitė, Danutė Burbaitė ir kt.). Mūsų šalyje yra gyva apaštalavimo dvasia, trokštanti skleisti katalikų tikėjimą plačiame subedievintame krašte.

Galingai veikia Katalikų Bažnyčia ir katakombiniu būdu: klesti pagrindinė spauda, vyksta platus katekizacijos darbas, nepaisant visokeriopų aukų, veikia vienuolynai. Neutrūksta atskingų pareigūnų ir net komunistų partijos narių, kad ir slapta išpažįstančių tikėjimą. Jie mirdami prašo būti laidojami katalikiškais apeigomis. Turime keletą vyskupų kankinių: arkivysk. T. Matulionis, M. Reinyš, vysk. V. Borisevičius, P. Ramanauskas. Už ištikimybę Bažnyčiai ištremiti vyskupai — J. Steponavičius ir V. Sladkevičius. Apie 600 lietuvių kunigų

yra buvę kalėjimuose ir ten nenustoje skleisti Kristaus mokslo.

Griaunamoji veikla

Tačiau Lietuvos ateistai visokiais būdais nenustoja arde Katalikų Bažnyčios gyvenimo.

1. Pirmoji priemonė sugriauti Katalikų Bažnyčią Lietuvoje — tai uolios ir pastovios ateistų pastangos į Lietuvos Katalikų Bažnyčios hierarchiją praveisti asmenis, kurie sutiktų vykdyti jų direktyvas: a. skleisti melagingą informaciją užsieniui apie tariamą tikėjimo laisvę Lietuvoje. Priėmus šią sąlygą, ištremitiems vyskupams žadama leisti oficialiai eiti savo pareigas; b. padėti klaidinti Vatikaną ir padėti praveisti ateistų pageidaujamus kandidatus į vyskupų sostus; c. žlugdyti pastoracinį darbą, ignoruojant Vatikano II Susirinkimo nutarimus ir naujausius šv. Tėvo dekretus; d. proteguoti apsileidusius kunigus, skiriant juos į atsakingas vietas, persekioti uoliusius, skiriant juos į užkampius; e. nesirūpinti katekizacija ir t.t.

Iš dalies ateistams pavyko savo planus įgyvendinti, tačiau nepilnai. Naujai paskirti vyskupai šiuo metu, kiek gali, rūpinasi pastoracija. Dėl senatvės nepajėgiantieji eiti savo pareigų ir pasipriešinti ateistų reikalavimams garbingai pasielgtų jų atsisakydami.

2. Ateistai trukdo kandidatams stoti į kunigų seminariją, stengiasi užverbuoti stojančiuosius, deda pastangas, kad seminarijoje būtų žemas mokslo ir auklėjimo lygis. Vyskupai negali laisvai skirti nei seminarijos vadovybės, nei profesūros. Nepajėgia iš pareigų atleisti aiškiai toms pareigoms netinkamų asmenų. Klierikams trūksta teologijos vadovėlių. Labai skurdi

kunigų seminarijos biblioteka, nepapildoma užsienyje naujai išleistais grynai religinio turinio veikalais. Nenuostabu, kad Kauno kunigų seminarijos mokslo ir dorovinio auklėjimo lygis yra gana žemas. Dažnai jauni kunigai dvasia atsigauna pradėję eiti kunigo pareigas.

3. Viena iš didžiausių katalikybės ardymo priemonių Lietuvoje yra gerai organizuotas priverstinis vaikų auklėjimas bedieviškai, nesiskaitant nei su žmogaus teisių deklaracija, nei su Helsinkio konferencijos nutarimais. Dar ir dabar už vaikų mokymą katekizmo kunigai baudžiami pinigineis bandomis.

Lietuvos mokytojai įvairiausiomis priemonėmis švietimo ministerijos yra verčiami ateistiškai auklėti jaunimą. Tą darbą dalis mokytojų karjeristų atlieka labai uoliai. Lietuvos ateistų duomenimis, į pradinę mokyklą ateina 70 proc. tikinčių vaikų; vidurinę mokyklą baigia išsaugoję tikėjimą tik 30 proc. Toliau tikėjimas griaunamas augstosiose mokyklose. Visi studentai įpareigojami išeiti vadinamąją “mokslinio ateizmo” kursą.

Kadangi jaunimui draudžiama lankyti bažnyčią, labai trūksta religinės spaudos, todėl didelė dalis jaunimo nėra tiek ateistai, kiek ignorantai. Ateizmo vaisiai — net ateistams susirūpinimą keliaus dorovinis jaunimo pakrikimas.

4. Viena iš labiausiai lietuvių tikėjimą ir dorovę žalojančių, žeminančių žmogaus asmenybę priemonių yra masiškas verbavimas būti saugumo agentais visokiomis priemonėmis: įkalbinėjimais, papirkimu, šantažu, grasinimais atleisti iš darbo, gražiausiais pažadais kilti karjeroje, istoti į augstąją mokyk-

lą. Nesutinkantieji bauginami visokiomis bausmėmis. Užsiverbavusiems dažnai dovanojamos bausmės už padarytus kriminalinius nusikaltimus. Verbuojami beveik visi, pradedant nuo pradinės mokyklos mokinukų, baigiant vyskupais.

Reikia pripažinti, kad ilgais metais besitęsiantis toks terorizavimas duoda savo rezultatus. Todėl daugelis šiandieną lietuvių nepasitiki vieni kitais, bijo atvirai kalbėti, nuolat bijo būti išduoti.

Ypač stipriai verbuojami kunigų seminarijos auklėtiniai. Nesutinkantiems būti saugumo agentais, grasinama, kad jie nebūsią priimti į seminariją, kad bus sukliudyta gauti kunigystės šventimus. Klierikai ypač terorizuojami atostogų metu. Kartais iš jų reikalaujama išsipareigoti, kad keletą metų eję kuniga pareigas paskui viešai jų atsisakytų, kaip yra buvę su kun. Vytautu Starkum, Sidabravo klebonu.

5. 1976. VII. 28 Lietuvoje išleistas naujas įstatymas, kuriuo numatoma dar labiau suvaržyti Katalikų Bažnyčios veiklą. Naujojo įstatymo vienas straipsnis teleidžia kunigui religinius patarnavimus atlikti tik toje bažnyčioje, kurioje jis yra valdžios užregistruotas.

Pagal tą potvarkį, kunigams draudžiama važiuoti į talką klausyti išpažinčių pas kaimynus kunigus, kada šie per atlaidus ar laidotuves labai apkrauti darbu. Pagal tą įstatymą, draudžiama mokyti religijos. Jos mokymas leidžiamas tik kunigų seminarijose.

Reikia laukti naujų persekiojimų visiems, kas vaikus mokys poterių ar katekizmo — juos baus jau remdamiesi įstatymais. Tuo pačiu įstatymu dvasininkams draudžiama lankyti tikinčiuosius — kalėdoti, nors tai atlikti įpareigoja Katalikų Bažnyčios kanonai. Tas pats įsakas nurodo, kad klausimą apie naujų religinių bendruomenių įsteigimą sprendžia ne patys tikintieji, o rajono vykdomojo komiteto nariai.

Katakombinė veikla

Lietuvos Katalikų Bažnyčia veikia dvejopu būdu: viešai ir slapta. Visai katakombiniu būdu priverstos veikti visos vyrų ir moterų vienuolijos: jaunuoliai, slapta besiruošią kunigystės šventimams, beveik visi mokytojai ir įvarūs tarnautojai, kurie bijo viešai lankyti bažnyčią ir priimti sakramentus, kad nenukentėtų. Žymi dalis ir oficialiai dirbančių kunigų priversti veikti ir katakombiniu būdu: ruošti vaikus šv. Komunijai ir Sutvirtinimo sakramentui, lankyti ligonius tokiose ligoninėse, kur kunigo neįsileidžia medicijai.

Ateistų užmojai dabarties Lietuvoj

nos personalas, tuokti tarnautojus.

Katalikų Bažnyčia išimtinai katakombiniu būdu ar pusiau katakombiniu būdu veikia plačiuose Rusijos plotuose. Ji gali veikti todėl, kad nepaiso ateistų varžymų. Tokia veikla labai sunki, nes ateistų labiau persekiojama. Tačiau sunkiai įveikiama, kada tinkamai susiorganizuoti. Viešai veikiančią Katalikų Bažnyčią ateistai gali sunaikinti kiekvienu momentu — uždaryti bažnyčias, suimti vyskopus ir kunigus. Tačiau jiems labai sunku nugalėti katakombinę Bažnyčią, nes jos veiklos nepajėgia sukontroliuoti.

Katakombinėse sąlygose veikianti Bažnyčia nekliudo oficialiai veikiančioms vietos Bažnyčioms, nesiekia ardyti jos drausmės ar ją skaldyti, bet kaip įmanydama stengiasi papildyti jos veikimą. Kiek galėdama, ji palaiko ganytojo autoritetą, stengiasi išsikovoti sąlygas laisviau veikti, gina ganytojus nuo valdžios persekiojimo ir prievartavimo, užkerta kelią klaidinantiems jų pareiškimams.

Santykiai su ateistine valdžia

Valdžiai labai nepatinka katakombinės Bažnyčios veikla, nes jos negali kontroliuoti. Jei viešai veikianti Bažnyčia turi šio kias tokias privilegijas, tai katakombinė persekiojama. Todėl slaptai veikiantieji kunigai ir vienuoliai vadinami Vatikano agentais arba užsienio žvalgybos darbuotojais. Patys kaltintojai žino, kad tai netiesa.

Net ir katakombinėse sąlygose veikianti Katalikų Bažnyčia nesirengia ruošti sukilimo, nei jėga kovoti prieš tarybinę santvarką. Ji nedraudžia katalikams tarnauti tarybinėje armijoje, dalyvauti visuomeninėje veikloje, dirbti valstybinėse įstaigose ir fabrikuose. Daugelis katalikų yra pavyzdingi ir patikėjimo nusipelnę darbuotojai. Net ir katakombinį gyvenimą suvartytos seserys vienuolės vertinamos kaip sąžiningos medicinos darbuotojos, rūpestingai slaugančios partiečius ir saugumiečius. Katakombinėse sąlygose veikianti Bažnyčia nesiekia ardyti gerų santykių tarp Apaštalo Sosto ir Tarybų Sąjungos. Ji siekia nekliudomai skelbti Kristaus mokslą visiems žmonėms.

Buvo padaryta didelė pastoracinė klaida, kad Lietuvos vyskupai, kunigai ir tikintieji laiku nebuvo paruošti pastoraciniam darbui katakombinėse sąlygose nei juridiniu, nei pastoraciniu atžvilgiu. Kuo tikėjimo laisvė didės, tuo katakombinės Bažny-

čios reikšmė mažės. Kuo persekiojimas bus didesnis, tuo Bažnyčia bus priversta eiti vis giliau į katakombas ir jos reikšmė didės. Turėdami šiuos faktus prieš akis, mes tikimės, kad mūsų broliai užsienio lietuviai bei viso pasaulio vyskupai ir tikintieji mums padės išlaikyti katalikų tikėjimą, padės mums savo maldomis ir aukomis, visomis jėgomis gins mus nuo tikėjimo persekiotojų. Kiek galima, jie geriau pasinaudos katalikų ir kitų gerų žmonių rankose esančiomis žinių perdavimo priemonėmis. Kiek įmanoma dės pastangas, kad Katalikų Bažnyčios vadovybė padėtų ne tik viešajai, bet ir katakombinėse sąlygose veikiančiai Bažnyčiai.

Diplomatija ir pavojai

Paskutiniu laiku pagerėjo santykiai tarp Apaštalo Sosto ir Tarybų Sąjungos. Šios valstybės atstovai nuolat aplanko Šv. Tėvą. Kardinolai lankosi Maskvoje ir Leningrade. Niekas neneigia, kad reikia naudotis visais diplomatiniais kanalais, jieškanant kelių net ir su ateistine valdžia, siekiant pasaulio taikos, teisingumo ir rasinės lygybės. Ateistai mielai jieško gerų santykių su Apaštalo Sostu. Tačiau ta diplomatinė veikla jie nori išsiderėti nuolaidų, kuriomis galėtų labiau pakenkti Bažnyčiai. Kaip taisyklė, jie savo pažadų ir sutarčių nevykdo. Nedžiugina mūsų naujų Vengrijos ir Čekoslovakijos vyskupų pareiškimai. Ateistai gąsdina, kad, jei nebus skaitomasi su jų reikalavimais, jei nebus varžoma uoliųjų katalikų veikla, tai gali būti iš naujo sukeltas kruvinas tikinčiųjų persekiojimas, koks yra buvęs 1917-1923 metais ar 1930-1938 metais. Mums ne tiek pavojingas kruvinas persekiojimas, kiek lėtas, tylus dusimas, smaigiant Bažnyčią savomis rankomis.

Prašome užsienio lietuvius

Visa tai turėdami prieš akis, mes prašome mūsų užsienyje

gyvenančius brolius lietuvius šių dalykų:

1. Parodyti daugiau rūpestingumo, meilės, dvasinės ir medžiaginės pagalbos ypač katakombinėse sąlygose gyvenančiai mūsų Katalikų Bažnyčiai.

2. Deramu būdu prašyti Apaštalo Sostą: a. kiek įmanoma, pagreitinti Dievo tarno Jurgio Matulaičio - Mažulevičiaus beatifikaciją; b. rūpintis, kad būtų pradėtos beatifikacijos bylos naujų lietuvių kankinių už tikėjimą ir dorą: arkivyskupo T. Matulionio, vysk. V. Borisevičiaus, stud. Elenos Spirgevičiūtės, parodžiusios panašų heroizmą kaip šv. Marija Goreti; c. prašyti šv. Tėvą neskirti vyskupais ir neduoti garbės titulų doroviškai ir politiškai susikompromitavusiems asmenims; nepasitikėti rekomendacijomis tų, kurie jau yra suklaidinę Apaštalo Sostą; d. paskatinti rūpintis Tarybų Sąjungos evangelizacija: vietos ordinarams įsakyti nedaryti kliūčių norintiems dirbti šiame krašte misijų darbą; e. dėti pastangas, kad Baltarusijos ir Ukrainos tikintieji gautų teisę ati-

daryti savo kunigų seminariją; f. pasirūpinti, kad būtų atidarytos bažnyčios ir joms paskirti kunigai bent didesniems Tarybų Sąjungos miestams, kaip Kijevas, Minskas, Novosibirskas, Krasnojarskas, Omskas, Tomskas ir pan.; išleisti pastoracinius potvarkius, Apaštalo Sosto skelbiamus per radiją, skatinančius Tarybų Sąjungos evangelizaciją, veikiančius nuo paskelbimo dienos; įspėti, kad jų vykdymo neturėtų teisės varžyti vietos ordinari. Duoti teisę klausyti išpažinčių Bažnyčios drausmei nenusikaltusiems kunigams, nepaisant vyskupijos ribų, privačiuose butuose, ne tik pasauliečių, bet ir seserų vienuolių.

Vatikano II Susirinkimo dekretu "Christus Dominus" nr. 7 ragina viso pasaulio vyskopus, kad jie ypatingos meilės ir rūpestingumo parodytų tiems kunigams, kurie kenčia dėl Kristaus įvairiausių persekiojimų, ragina jiems padėti malda ir savo parama. Be to, ragina visus tikinčiuosius, ypač esančius augštesnėse pareigose, drąsiai ginti persekiojamus tikinčiuosius (plg. "Gaudium et spes" 75).

Laukiame, kad šie nutarimai būtų uoliai vykdomi. Helsinkio konferencijos nutarimai sudaro palankias sąlygas ginti varžomus ir persekiojamus tikinčiuosius visame pasaulyje ir ypač Tarybų Sąjungoje.

Šis pareiškimas buvo parašytas prašant Šventosios Dvasios šviesos, išklaūsius daugelio Lietuvos dvasiškių, vienuolių ir tikinčiųjų nuomonių. Tikimės, kad mūsų broliai lietuviai užsieniečiai, viso pasaulio tikintieji ir geros valios žmonės, kaip galėdami, mums padės. Mes prašysime Augščiausiąjį, kad būtų išgirstas mūsų pagalbos šauksmas.

DĖMESIO JAUNIMUI!

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga skelbia pasaulinio masto rašybos konkursą. (Pilnas tekstas ML nr. 5, 1978.II.9).

Konkurse gali dalyvauti visų kraštų lietuvių jaunimas nuo 16 iki 35 metų amžiaus.

Galima rašyti

a) iš **beletristikos**: trumpa apysaka, anekdotas, novelė ar betkokia rūšis grožinės literatūros;

b) iš **poezijos**: eilėraštis ar eilėraščių rinkinys;

c) iš **žurnalistikos**: reportažas, aprašymas tikro įvykio, svarstymas aktualaus klausimo.

Nenustatyta nei tema nei rašinio ilgis. Svarbu tik rašyti, ir rašyti lietuviškai.

Tad kur tas Brazilijos lietuviškas jaunimas?

Imk ir parodyk, kad ir Brazilijos lietuvių jaunimas turi minčių ir kūrybingų jėgų! Rašyk!

Terminė data: 1978 m. gruodžio (dezembro) 1 dieną rašinys jau turi būti pasiųstas PLJS valdybai.

TIESA IR GYVENIMAS

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

Sacharovo tribunolo atgarsiai

Pasibaigus antrajai Sacharovo tribunolo sesijai Romoje, pastebimas tam tikras suglumimas net ir Vatikane. Vien lapkričio mėnesio laikotarpyje Italijoje sovietų disidentai net tris kartus įrodė, kad dialogas tarp komunizmo ir Vakarų kultūros yra neįmanomas. Plačiausiai nuskambėjo sovietų disidentų pareiškimai tarptautinio masto kultūros, meno, filmų bei spaudos studijų dienoje — „Biennale di Venezia“ parengimuose, kurie dar ir dabar tebesitęsia. Taip pat Venecijoje įvyko ir specialus suvažiavimas, nagrinėjęs temą „Valdžia ir opozicija porevoliucinėje visuomenėje“.

Dar didesnę suglumimą sukėlė Sacharovo tribunolas Romoje, keturias dienas tyrinėjęs politinės, ekonominės ir religinės laisvės varžymus Sovietų Sąjungoje ir Rytų Europos kraštuose. Liudininku buvo pakviestas ir lietuvis poetas Tomas Venclova, kuris liudijo apie religinės laisvės persekiojimus Lietuvoje ir apie politinį kalinį Viktorą Petkų, vadovavusį lietuvių komitetui Helsinkio nutarimų vykdymui sekti.

Didelę staigmeną net Sacharovo tribunolo organizatoriam sudarė netikėtas kardinolo Slipij atvykimas į sesiją ir jo liudijimas apie tai, kaip sovietai persekioja Katalikų Bendriją Ukrainoje bei kituose jų valdomuose kraštuose. „Aš esu gyvas liudininkas, — pareiškė kardinolas Slipij, — ir persekiojimų ženklus tebenešioju ant savo kūno...“ Tai, aišku, sudarė staigmeną ir Vatikane. Nuo lapkričio 23 dienos Romoje lankėsi Maskvos Ortodoksų Bendrijos delegacija, vadovaujama arkiv. Kyrilo, artimesniems santykiams su Katalikų Bendrija užmegzti. Kardinolo Slipij pareiškimas tuo būdu sudarė tam tikrą nepatogumų derybę sklandumui. Maskvos ortodoksų patriarchatas yra jau oficialiai prisijungęs Ukrainos katalikų-unitų Bendrijai ir „ekumenizmo dialoge“ stato sąlygą (conditio sine qua non), kad būtų visai panaikinta betkokia ukrainiečių religinė, etninė ar kultūrinė vienybė su Roma.

Susidariusią padėtį Sacharovo tribunole aiškiau nušvietė žinomas dabarties sovietologas jėzuitas kun. Alessio Floridi, parašęs nemažą dėmesio susilaukusį veikalą „Maskva ir Vatikanas“, nagrinėjanti Vatika-

no „ostpolitik“ problemas. „Maskvos patriarchatas, — pareiškė kun. Floridi, — vykdo dvigubą misiją. Pirmoji yra vidinė — laikyti ortodoksų tikinčiuosius paklusniais komunistiniam režimui: antroji išorinė — įtikinti kitas krikščionių bendrijas, kad komunizmas nėra jau taip blogas, kaip piešiama. o tik siekiantis taikos pasaulyje. Dėlto Ortodoksų Bendrija ir Pasaulio Bendrijų Taryboje Ženevoje atsisako paremti taikingas sovietų disidentų pastangas, bet visai remia Vakarų kraštų disidentus bei teroristus.“

Sacharovo tribunole kitą nemalonumą Vatikanui padarė lenkų žurnalistas Domininkas Morawskis, įteikęs ganytojinį Lenkijos vyskupų laišką apie tikėjimo gynimą, paskelbtą 1976 m. lapkričio 28 d. „Atrodo, — kalbėjo žurnalistas, — kad Lenkijos Katalikų Bendrija nedaroma kliūčių, nes visi siekia sunormalinti K. Bendrijos ir valstybės santykius. Tikrumoje gi kova prieš Dievą ir K. Bendriją tebevyksta vis didėjančiu mastu. Ateizmo propagandos politika sąmoningai pridengiama ivairiais motyvais.“

kad visuomenė negalėtų lengvai pastebėti galutinio tikslo sunaikinti tikėjimą...“

Toks Lenkijos vyskupų ganytojinio laiško iškėlimas įvyko tikrai nepatogiu laiku, kai Vatikane buvo rengiamasi sutikti Lenkijos komunistų partijos vadą E. Giereką, gruodžio mėn. 1 d. priimta audiencijoje po-

piežiaus Pauliaus VI — pažymi Romos dienraščio „Vita“ korespondentas Roberto de Mattei lapkričio 29 d. laidoje.

Kitą būdingą atvejį apie sovietų laikyseną disidentų atžvilgiu praneša „Vita“ dienraščio žurnalistas Sandro Forte lapkričio 30 d. laidoje. Jaunas 27 m. gydytojas gruzinas Othar Jean Zourabichvili, dabar gyvenantis Paryžiuje, yra Gruzijos komiteto Helsinkio nutarimų vykdymui sekti pirmininkas. Jis dalyvavo Sacharovo tribunole ir, jam pasibaigus, paprašė sovietų atstovybę Romoje leisti jam vykti į Maskvą įkaitu už du Gruzijos disidentus, laikomus „Serbsky“ psichiatriniam institute Maskvoje. Minėti disidentai yra rašytojai Zviad Gamsakhourdia ir Merab Kostava, kurie 6 mėnesius buvo išlaikyti KGB kalėjime Tiflise ir dabar perkelti į psichiatrinę Maskvos ligoninę. Jų sveikata yra kritiškoje padėtyje. Siekiama juos iškviesti į Vakarus sveikatai pataisyti. O. J. Zourabichvili sutinka būti įkaitu, garantuodamas, kad jie pasveikę sugrįš į tėvynę. Tačiau jo prašymas veltui laukia atsakymo.

K. R.

Ir pavergtieji moka juoktis

„Kritikos“ žodis yra išbrauktas iš oficialaus sovietų žodyno. Kas jį pavartoja, gali lengvai patekti į kalėjimą, koncentracijos stovyklą ar net į psichiatrinę ligoninę. Čia tokiam nustatoma „patologinės šizofrenijos“ diagnozė, ir sveiko proto žmogus tegali išeiti iš ligoninės tik tada, kai jo smegenys jau visai nebeveikia.

Vienintelė kritikos forma, egzistuojanti ir Maskvoje, yra tik sarkastiškos „istorijėlės“, kurios, nors ir tik patyliukais pasakojamos, labai plačiai sklinda gausių klausytojų tarpe.

Štai vienas klausia: „Koks yra skirtumas tarp nelaimės ir katastrofos?“

Atsakymas: „Jei nuo tilto į upę nukrinta avis ir prigeria, yra tikra nelaimė. Jeigu nukristų lėktuvas su visais politbiuro nariais ir nė vienas iš jų neišsigelbėtų, būtų tik katastrofa, bet ne nelaimė.“

Baigiantis XX-jam amžiui, Maskvoje mokytojas klausia mokinį:

— Kas buvo Hitleris?

Mokinys tik papurto galvą ir patraukia pečiaus. Sudomintas tačiau klausimo, namuose jis klausia savo tėvą, motiną ir senelę, kas buvo Hitleris, bet ir šie negali jam atsakyti. Tada jis atsiverčia sovietinę enciklopediją ir čia randa parašyta: „Hitleris buvo tik mažas tironas, gyvenęs didžiojo Stalino laikais...“

— Ką reiškia didieji Leonido Brežnevo antakiai? — klausia apie Sovietų Sąjungos vadą.

— Tai Stalino ūsai, virš kurių prasideda kakta... —

Apie sovietų ekonominius „laimėjimus“ Maskvoje pasakojamas anekdotas, iškeliantis katastrofišką sovietų ūkio padėtį — dėl javų stokos kraštui gresia badas.

— Ar žinai koks yra didžiausias sovietų ūkio laimėjimas?

— Kaipgi: rusai sėja javus Ukrainoje, o pjauna Jungtinėse Amerikos Valstybėse... —

Amerikietis ir rusas susitinka Raudonojoje aikštėje Maskvoje ir ima girti savo kraštus.

— Amerikoje, — sakė ameri-

kietis, — mes turime didžiausią laisvę, ir kiekvienas gali laisvai sakyti, kas jam patinka be jokios baimės, kad bus policijos suimtas. Pavyzdžiui, aš Vašingtone prie Baltųjų Rūmų galiu net šaukti, kad prezidentas Carteris yra kvailas, ir niekas manęs nesuims ir nebaus.

Rusas, nė kiek nenustabintas, ramiai jam atsako:

— Tai kas čia nuostaba? Ir pas mus tas pats! Štai mes esame Raudonojoje aikštėje prie Kremliaus. Ir aš galiu šaukti: „Carteris yra kvailas... Nors visur pilna policijos, bet niekas nieko nesakys ir nesuims...“

Maskvoje kalbasi du rusai ir vienas jų klausia: „Kuris pastatas yra augščiausias visoje Rusijoje?“

— Aišku, Liubianka, — atsako paklaustasis. — Iš jos langų juk matyti net begalinės Sibiro platybės... —

Liubianka yra didžiausias sovietų kalėjimas, per kurį yra praėję milijonai kalinių, skirti Gulago lageriam arba sunaikinimui.

Mons. Kl.

VI PIETŲ, AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS * CONGRESO LITUANO DE LATINOAMERICA

ISPŪDŽIAI IŠ VIPIETŲ AMERIKOS LIET. KONGRESO

Nors VI Pietų Amerikos Lietuvių Kongresas oficialiai prasidėjo vasario 2 dieną, tačiau iš tikrųjų jo pradžia buvo kongresinė jaunimo stovykla-studijų savaitė.

Ji vyko 28 sausio – 2 vasario dienomis netoli Urugvajaus sostinės Montevideo miesto esančioje Urugvajaus katalikų skautų lauko mokykloje.

Stovykloje dalyvavo iš Brazilijos apie 20, iš Urugvajaus virš 20 ir iš Argentinos virš 50 jaunuolių, daugiausia gimnazistinio amžiaus.

Iš Brazilijos dalyvavo Palangos vietininkijos skautai-ės, vadovaujami Eug. Bacevičienės, Danutės Zalubienės ir Aldonos Černiauskaitės-Fernandes. Vieną dieną stovyklon buvo nuvažiavęs iš São Paulo tik sausio 31 dieną atvykęs tautinių šokių ansamblis "Nemunas" (su 8 šokėjais).

Stovyklai vadovavo Birutė Žukaitė Mačanskienė, padedama Paulo Mockevičiaus, Algr. Stanevičiaus (Urugv.), Eug. Bacevičienės (Braz.), Jono Kunco (Arg.) ir kitų jaunimo vadovų. Keletą dienų oras buvo lietingas. Trečdalis stovyklavo palapinėse, o du trečdaliai dviejuose namuose. Lietingas oras iš kitos pusės padėjo geriau atsiduoti lietuvių kalbos ir istorijos studijoms. Vyko žaidimai, sportas, skambėjo dainos ir buvo daromos tautinių šokių repetitijos. Įvyko keletas meno vakarų ir paskutinį vakarą laužas su įdomia programa. São Paulo skautai-ės visur gražiai pasirodė.

Jaunimas stovykla, nežiūrint nepalankaus oro, buvo patenkintas, o vadovai sakė, kad išėjo geriau, negu tikėjosi, nes visų kraštų jaunimas savo tarpe labai susidraugavo ir bendradarbiavo.

OFICIALUS KONGRESO ATIDARYMAS

Įvyko vasario 2 dieną Lietuvių parapijos salėje, išpuoštoje Lietuvos, Argentinos, Brazilijos ir Urugvajaus vėliavomis. Kongreso Ruošos komisijos pirmininkas, Vytautas Dorelis, jį atidarė trumpu žodžiu ir pakvietė komisijos vardu į garbės prezidiumą inž. Bronių Nainį, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininką, prel. Pijų Ragažinską, priešpaskutinio V. P. Amerikos Liet. kongreso pirmininką, Joną Bagdžį (Braz.), ALOS pirmininką Raul Stalioraitį, Lietuvių Centro Argentinoje atstovę dr. Bruną Rukšėnaite, Arg. Lietuvių Jaunimo Sąjungos atstovę Nely Burbaite, Urugvajaus Liet. Sąjungos ir Bendruomenės pirmininką Vyt. Jospainį ir Lietuvių

Jėzuitų provincijolą kun. Leoną Zarembą. Kongreso sekretoriais pakvietė, visiems pritariant, Joną Papečkį ir panelę Burbaite (Argentina).

Rezoliucijų komisijon išrinkti Marija Barzdžiūtė, kun. Juozas Margis (Argentina), Stasė Steponaitienė (Brazilija), ir kun. P. Dalgintis (Urugvajus).

Tuoju prel. Ragažinskas sukalbėjo kongreso atidarymo maldą-įvokaciją į Šventąją Dvasią. o kongreso pirmininkas V. Dorelis kvietė tylos valandėle prisiminti po paskutinio kongreso mirusius dalyvius, ypač Lietuvos Atstovą Anat. Grišoną ir rašytoją Kaz. Čibirą, Lietuvos pasiuntinybės sekretorių, spaudos reikalų vedėją, šių kongresų iniciatorių. Išklausyta eilė įvairių kraštų žmonių ir organizacijų sveikinimų žodžiu ir raštu.

Taip pat ketvirtadienio vakarą Urugvajaus Liet. Kultūros Draugijos salėje buvo pristatymas visuomenei kongreso atstovų, jų trumpus, gražius sveikinimus visi sutiko skambiais plojimais. Tuoju prasidėjo meninė programa, kurią pranešinėjo Lida Petrauskaitė ir Alfr. Stanevičius.

Pradžioje girdėjome Urugvajaus Liet. kanklių ansamblio kankliuojamas dainas "Subaté", "Jaunystė" ir kitas. Ta kanklių muzika lietuvių širdžiai buvo taip sava, bet ir taip originali, kitokia...

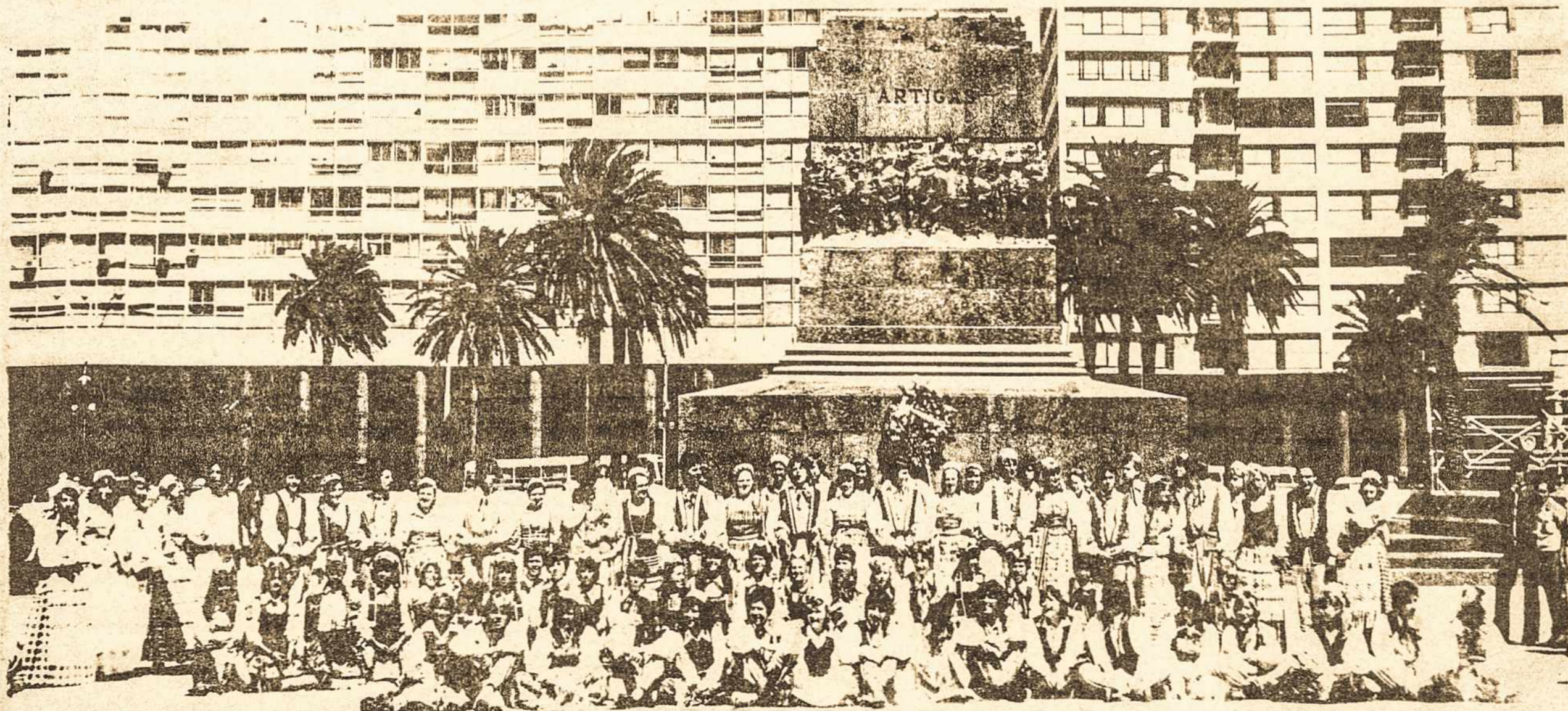
Tuoju Urugv. Lietuvių Šeštadienio Mokyklos paauglių ansamblis "Rintukai" gana gražiai sušoko keletą šokių. Tačiau visus sužavėjo n a u j ū tautinių šokių "Siuntė mane motinėle atsinešti vandens", šoktu modernia valso melodija, sukurtu ir išmokytu Alfr. Stanevičiaus.

Po jų broliai Urbonai (Argentina), prisitardami gitarom ir būgneliu, dainavo "Ateinu iš mėlyno kaimo", "Subatos vakarėlį" ir kitas dainas.

Tada inž.Br. Nainys, Pasaulio Liet. Bendruomenės pirmininkas, įteikė scenoje V. Jospainiui, U.L. Kultūros Draugijos pirmininkui, gravadorių, įspėdamas, "kad jis moka įrašyti tik lietuviškas dainas, šokius ir kalbas".

Tuoju pasirodė jaunatviškai atrodęs Brazilijos jaunųjų šokėjų ansamblis "Rūtelė". Jis grakščiai sušoko "Lenciūgėlį", "Malūną" ir kitus lietuvių tautinius šokius, susilaukdamas gausių plojimų.

Argentinos Berisso miesto lietuvių "Mindaugo" draugijos begaršėjanti solistė (15 metų, jau buvusi pakviesta net Š. Amerikon) Adriana Jocyte, prisitardama gitara, puikiai dainavo modernias lietuvių dainas: Čigonų berniukas, Paklausk, Kaip grįžtantys namo paukščiai, Aš tau dainuosiu dainą, vasaros žalios – ir pakartojimui "Rytoj tave išlydėsiu". Jos balsas gražus, skambas aiškiai, nuotaikingai. Publika žavėjosi ir ilgai, nuoširdžiai jai plojo.

VI PALKO jaunimas Plaza Independencia salėje

Po šios meninės programos sekė vaisės su gausiais valgiais, gardžiais grybais, kokteiliu ir, žinoma, su šokiais.

ANTROJI KONGRESO DIENA

Penktadienis. Iš ryto išklaudyta gerai paruošta inž. Br. Nainio paskaita "Lietuva žiūrint iš vidaus ir išorės". Jis labai tikroviškai nušvietė skaudoką lietuviškos atžvilgiu išeivijos padėtį, viltį palakančias nuotaikas Lietuvos jaunime. Iškėlė jis reikalą visiems jungtis bendram darbui ir būtinai paruošti jaunimą užimti senųjų veikėjų vietas. Malonu buvo išgirsti to lietuvių bendro darbo pasėka – pramintą iki šiol Pietų Amerikos lietuviams atsiųstą pagalbą ir pažadėtą lietuvių kalbos mokytoją specialistę, kurią šių metų liepos mėnesį atsiųs į P. Amerikos lietuvių kolonijas duoti pedagoginį intensyvų lietuvių kalbos kursą šeštadieninių mokyklų kandidatams mokytojams.

Vidurdienį iškilmingoje ceremonijoje, trimituojant garbės sargybai, uždėtas gyvų gėlių lietuviškų spalvų vainikas ant Urugvajaus laisvės kovotojo generolo Artigas mauzoliejaus Plaza Independencia-Nepriklausomybės aikštėje. Paminklą supo apie 100 tautiškais rūbais pasipuošusių lietuviško jaunimo su daugel vėliavų.

Buvo taip pat padėta graži gėlių puokštė prie paminklinės lentos Plaza de Republica Lituania aikštėje. Ceremonijos buvo perduotos per televizijos kanalus ir aprašyta vietinėje spaudoje, paminint Montevideo mieste vykstantį lietuvių kongresą.

Po pietų Vladzės Survilienės (Argentina) paskaita: "Lietuvė motina-lietuviškos kalbos ir dvasios auklėtoja". Ji ryškiai išskėlė reikalą įvairiais būdais padėti jaunoms motinoms atlikti ir dabar tą pareigą, nes joms pačioms jau trūksta tos lietuviškos dvasios ir aplinkos.

Tada marijonas kun. Aug. Steigvila pateikė gražią paskaitą apie didelę mokyklą, ypač dabartinių šeštadieninių, reikšmę, apie šeimos būtiną pagalbą ir apie naujus metodus įskiepyti lietuvių kalbos ir tautos meilę. Po paskaitų-gyvos diskusijos.

Vakare dar buvo dr. Šelepečio paskaita apie Oskaro Milašiaus kūrybą jo 100 metų gimimo sukakties proga.

Po jos tuoj meninė programa. Ją pradėjo Argentinos Lietuvių Susivienijimo šokių ansamblis šokiais "Juodasis Jonkelis", "Malūnas" su pusiau komišku šokiu "Našlė" ir kitais smagiais, trankiais, beveik kariškais, triukšmingais šokamais šokiais. Jiems akordeonu grojo inž. Luis Rudėnas.

Urugvajaus tautinių šokių ansamblis "Gintaras", kuris šiemet švenčia savo gyvavimo dešimtmetį, vadovaujamas Steputės Štendelytės, gražiai ir nuotaikingai šoko "Ketvirtainį", "Pakeltkojį", "Blezdingėlę" ir kitus šokius. Jiems akordeonu gyvai grojo Albertas Siniauskas.

Tada scenoje pasirodė mėlynom, ilgom sukniom pasipuošusios "Žibutės", 10 jaunų merginų Argentinos Liet. Susivienijimo dainų

Plaza Lituania: neša vainiką Julius Micuda ir Raul Staioraitis, (iš Argentinos), (kairė) Ana M. Misevičiūtė, iš Brazilijos)

Kongresą sveikina Brazilijos atstovas, Jonas Bagdžius

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ATSTOVO SVEIKINIMO ŽODIS

VI PAL Kongresą Brazilijos Lietuvių Bendruomenės vardu raštu pasveikino jos pirmininkas, p. Algimantas Saldys, negalėjęs jame asmeniškai dalyvauti. Jį dar sveikino gyvu žodžiu išrinktas Brazilijos lietuvių atstovas, p. Jonas Bagdžius.

Man, kaip São Paulo lietuvių atstovui, tenka didi garbė ir malonumas pasveikinti VI PAL Kongresą, jo organizatorius, svečius ir ypatingai visą jaunimą, taip gausiai susirinkusį ir taip gražiai bei žavingai išpildžiusį savo programą.

Dar kartą ypatingai sveikinu Kongreso rengėjus ir visus, kurie prie jo prisidėjo vienokiu ar kitokiu būdu.

Šis Kongresas, kaip ir kiti anksčiau įvykusieji, kelia augštai lietuviškų kolonijų vardą svetimšalių akyse; o Lietuvai duoda vilties, kad lietuviai dar gyvuoja ir ilgai gyvuos, ypač kol turėsime tiek daug gražaus lietuviško jaunimo.

Tad garbė Urugvajaus lietuviams, kurie įstengė įvykdyti šį Kongresą ir mums davė progos vėl kartu sueiti, o kai kuriems pirmą kartą susipažinti. Ir tikiuosi, kad toji draugystė pasiliks ant visados. Juk tos lietuviškos išlaikymas kaip tik ir yra Kongreso tikslas.

Tad VALIO URUGVAJAUS LIETUVIAI, taip puikiai išnešę šią didelę Kongreso našta! Ji jiems, kaip žinome, buvo nelengva, ir davė visokių rūpesčių. Bet šiandien jūs jaučiate savo darbo vaisius. O mums malonu jūsų darbo vaisiais pasidžiaugti. Tad garbė jums! Ir dar kartą gili padėka!

ansamblis. Jos meniškai dainavo moderniškias dainas – Tylėk ir lauk, Tėvyne Lietuva, Suduva, Nemunas atves, Vieną žodį, ir kitas. Jauti žmogus jų dainų grožį ir didelę pažangą...

Paskui jaunimas šoko jau moderniškus šokius iki ankstybų gaidžių.

TREČIOJI KONGRESO DIENA

Šeštadienį iš ryto išklaudyta rašytojos Halinos Mošinskienės (Brazilija) paruošta, bet Stasės Steponaitienės perskaityta, ilga apžvalginė paskaita "Lietuvių kalbos ir kultūros išlaikymas įvairiose Europos ir Amerikos lietuvių išeivių kolonijose".

Po jos sekė Rezoliucijų komisijos pateiktų nutarimų svarstymas, diskusijos, perredagavimas.

Po pietų atskirai susirinkę Argentinos lietuvių draugijų atstovai, asistuojami inž. Br. Nainio, Pasaulio Liet. Bendruomenės pirmininko

ko svarste susitaikinimo ir veiklos suderinimo klausimą, o kunigai – lietuviškosios pastoracijos reikalus.

Šeštadienio vakarą didelėje Sagrado Corazon kolegijos salėje, miesto centre, buvo Kongreso uždarymo aktas, Vasario 16-tos minėjimas, su iškilmingu įnešimu vėliavų, atliktų paauglių "Rintukų" ansamblio, tarp tautiniais rūbais žibančių šokėjų eilių, Lietuvos ir Urugvajaus giedamais himnais, trumpom 6 atstovų prakalbėm, Kongreso pirmininko Vyt. Dorelio sveikinimo ir padėkos žodžiu ir oficialiu Kongreso rezoliucijų priėmimu.

Tada prasidėjo tautinių šokių festivalis. Šokius šoko drauge 4 ansambliai. Darė labai didelį įspūdį tokio gausaus būrio (64 šokėjai) šokami šokiai, kaip Sukčius, Ketvirtainis, Aštuonytis, ar vienu mergaičių šokta "Audėjėlė", vaikinių "Pakeltkojis" ir vieno "Ažuolyno" šoktas gyvas su dalgiais ir varpom rankose "Rugūčiai". Jie kėlė pasigrožėjimą ir pasididžiavimą kiekvieno lietuvių širdyje.

Solo puikiai, įspūdingai dainavo solistė Adriana Jocyté ir dainininkų ansamblis "Žibutės" patriotines modernias ir paprastesnes komponuotas liaudies dainas.

Tada senimas ir jaunimas šoko, linksminosi, grojant moderniam šokių orkestrui.

KONGRESO UŽBAIGA

Ji vyko vasario 4 dieną, sekmadienį, Lietuvių parapijos bažnyčioje buvo labai nuotaikingos šventos Mišios, giedant visiems susirinkusiems, aukas atnešant São Paulo skautams-ėms, visiems nuoširdžiai prašant Viešpatį palaimint Kongreso dalyvius, jų darbus ir ryžtą įgyvendinti Kongreso nutarimus. Labai vykęs buvo marijono kun. Aug. Steigvilo pasakytas pamokslas katalikiško lietuvių atsinaujinimo, didelės lietuvių meilės ir krikščioniško lietuvių jaunimo auklėjimo klausimu.

Tada buvo atsiveikinimo pietūs Urugvajaus Liet. Kultūros Draugijos klube. Pilna salė tautiečių prie stalų. Skaniai paruošti valgiai, grynas lietuvių sudovanotas vynas (gauti pirmajai Kongreso premijai - taurei ir kitos), linksmos kalbos.

Visiems pasisotinus, VI Pietų Amerikos Lietuvių kongreso pirmininkas Vytautas Dorelis iškviečia scenon inž. Bronių Nainį ir jam pareiškia visų vardu didelę padėką už dalyvavimą ir Pasaulio Liet. Bendruomenės teikiamą pagalbą. Tautiniais rūbais apsirengusios mergaitės jam įteikia dovaną.

Gi pats Liet. Bendruomenės Valdybos pirmininkas inž. Br. Nainys įteikia Lietuvos Nepriklausomybės 50 metų medalius 5 pasižymėjusiems Urugvajaus Lietuvių kolonijos veikėjams, o Kongreso pirmininkas V. Dorelis reiškia padėką kongreso darbuotojams-joms ir įteikė keletai Kongreso ženklą su lietuviška juostele.

"Ažuolynas" atsiveikinimui sušoka dar visų pamėgtą šokį "Melniką". Tada prasideda liūdnokos atsiveikinimo scenos. Ypač ilgai ir nuoširdžiai buvo atsiveikinti São Paulo šokių ansamblio "Nemunas" dalyviai, kurie turi čia daug savo draugų, pažįstamų, gražių prisiminimų ir kurių autobusas stovėjo išvažiavimui čia pat prie klubo durų.

Taip kongreso dalyvių, juos priėmusių, su jais bendravusių šir-

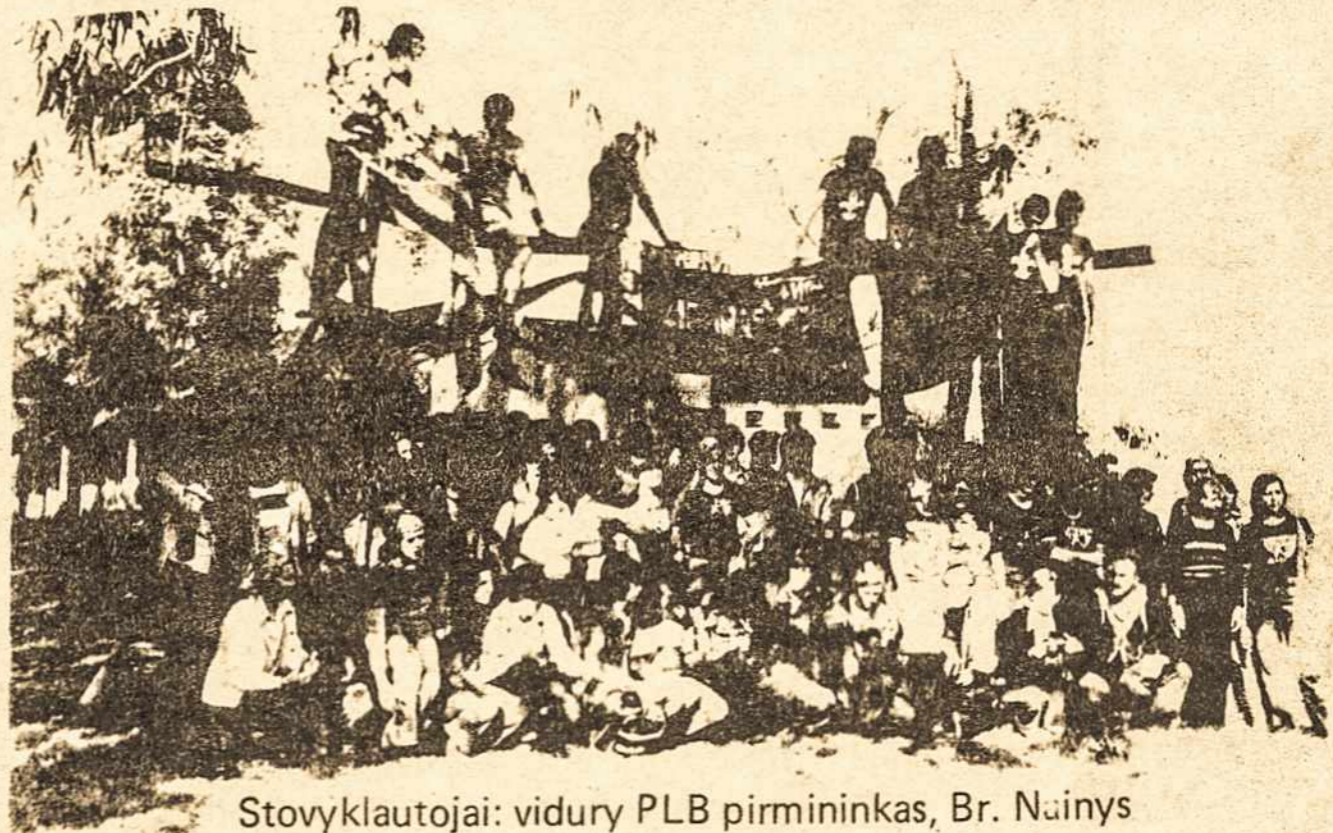
Stovykloje mišių laiku

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

Stovyklautojai: vidury PLB pirmininkas, Br. Nainys

dyje liko gilus lietuviškų pergyvenimų, draugysčių įspūdis ir troškimas: "Iki pasimatymo kitą kartą".

P.D.

PADĖKA

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba nuoširdžiai dėkoja p. JONUI BAGDŽIUI, ją atstovavusiam VI-tame Pietų Amerikos Lietuvių Kongrese.

Palangos skautai-ės ir RŪTELĖS šokėjai už paramą suteiktą palengvinti išlaidoms per PALKą nuoširdžiai dėkoja

BL Bendruomenei
Sajungai
Aušros chorui
Bendruomenės chorui
Šv. Kazimiero parapijai
Šv. Juozapo Bendruomenei
"Mūsų Lietuvai"
Dr. J. Basanavičiaus Mokyklos Būreliui
p. Žvingilai
p. Stankevičienei.

Dėkoja taip pat p. Doreliui, o.p. Mačanskams, p. Stainevičiui, kun. Giedriui, kun. Dauginčiui, p. Bagdžiui už dėmesį ir paramą. Dėkoja taip pat visoms šeimoms, kurios taip šiltai priėmė mūsų jaunimą pas save, ir su kuriomis buvo taip skaudu atsiskirti. Visiems lietuviškas AČIŪ.

PAIŠYBOS KONKURSAS

Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo proga BLB-nės valdybos pirmininkas įteikė kalėdinio pašių konkurso laimėtojams premijas, kurias gavo:

– mažųjų kategorijoje:

Liliana Mikalkėnaitė
Kristina Mazliakovaitė
Valteris Mikalkėnas

– didesniųjų kategorijoje:

Maristela Žūtautaitė
Sofija Žūtautaitė
Stasys Žūtautas

Gavo mažas dovanėles ir kiti konkurso dalyviai: Aleksandras Stankūnas, Kristina Stankūnaitė ir Ričardas Stankūnas.

Atskira dovanėlė buvo įteikta Klaricei Bacevičiūtei, nupiešusiai kitų piešinių MLM puslapiui.

ML redaktorius tuo pačiu metu paskelbė PAIŠYBOS KONKURSA TEMA: LIETUVA.

MŪSŲ ŽINIOS

NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖ

Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo 60-metis buvo paminėtas vasario 19 dieną. Vietos laikraščiai taip pat priminė sanpauliečiams lietuvių šventę.

Minėjimas prasidėjo V. Zelinoj 15 val. MIŠIOMIS, kurias koncertavo svečias iš JAV. t. Leonas Zaremba, SJ, su kun. P. Urbaičiu ir kun. Pr. Gavėnu. Iškilmingoj eisenoj skautai ir ateitininkai įnešė bažnyčion vėliavas ir atlydėjo celebrantus. Prieš visusėjo tautiniais rūbais maža mergytė nešina užrašu "80", o tuo tarpu LKB-nės choras giedojo 'Šventas Dieve, tautų Kūrėjau, laimink mūsų tautą ir jos vaikus..'. (Buvo išdalinti atspausdinti visi Mišių tekstai — skaitymai, maldos ir giesmės, tad visi galėjo geriau sekėti).

Per pamokslą celebrantas ypač pabrėžė mintį, kad kiekvienas turime mylėti Tėvynę ir jai padėti, ir padėti šiandien, nelaukiant kokios netikėtos progos. Ir tatai įvykdyti savo pavyzdingu elgesiu, gražiu sugyvenimu, pasišventimu, malda, auka.

Po pamaldų visi vyko į seselių pranciškiečių gimnazijos salę, kur vyko civilinis minėjimas.

Didžios salės scena išpuošta gėlių puokštėm, minėjimo datom ir reikšmingu šūkiu TAUTOS JĖGA VIENYBĖJE. Kairiam šone, ant sienos išstatyti ir Lietuvos didžiųjų kunigaikščių portretai, kuriuos nupiešė dail. Antanas Augustaitis. Prie durų buvo dalijama programa ir prisegamas minėjimo ženkliukas.

Po Brazilijos Himno, LKB-nės choras, diriguojamas Maestro V. Tatarūno ir akompanuojamas M.F. Girdausko, sugiedojo MALDĄ UŽ TĖVYNĘ, LIETUVA BRANGI ir PABUSKIM IŠ MIEGO.

BLB-nės pirmininkas, p. Alg. Saldys, tarė sveikinimo žodį, įprasmindamas minėjimo reikšmę. Pagrindinę — trumpą, bet išsamią — kalbą pasakė p. Janina Valavičienė (išstisus tekstas bus patiektas sekančiam numerį). Sekė gražus, prasmingas, pasigėrėtinas Jaunimo žodis, kurį čia pateikiame.

Programą vykusiai pranešinėjo Nilza Guzikauskaitė.

ARNALDAS ZIZAS, BLJ Sąjungos pirmininkas, kalbėjo: Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos vardu sveikinu visus, kurie čia susirinko į šią Vasario Šešioliktosios minėjimą.

Iš istorijos žinome, kad Lietuva tapo nepriklausoma valstybė ne vien dėl to, kad visa tauta norėjo laisvės, bet svarbiausia, kad visi veikėjai dirbo vieningai.

Dabar mūsų tėvų kraštas vėl neturi laisvės.

Kuo mes, Brazilijos lietuviai, galime tame reikale padėti?

Svarbiausia: mes turime būti organizuoti ir vieningi.

Todėl kviečiu visą lietuvių kilmės jaunimą priklausyti Jaunimo Sąjungai, kuri veikia visuose kraštuose, kur tik yra daugiau lietuvių.

Lietuvių kongresai, studijų dienos ir stovyklos yra rengiama ne vien tam, kad jaunuoliai pažintų vieni kitus, bet ypatingai, kad pažintų lietuviškus reikalus ir darbus.

Šia proga noriu nuoširdžiai padėkoti jaunimo vardu visiems Brazilijos lietuviams, kurie pinigine auka ar darbu remia ir skatina jaunimo veikimą.

Jaunimo darbas ir širdis — lietuvių tautos ateitis.

ROBERTAS SALDYS Ateitininkų vardu:

Brazilijos ateitininkų moksleivių vardu noriu tarti kelis žodžius tokioje iškilmingoje dienoje, kai minimas mūsų tautos nepriklausomybės 60 metų jubiliejus.

Ateitininkų organizacija susitvėrė dar prieš Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimą, rinkosi slaptai ir buvo vadovaujama idealistų kurių tikslas buvo paversti tikrove savo sapnus, kurių vienas buvo — išlaisvinti Lietuvą nuo okupantų prislėgimo.

Šiandien mūsų Tėvynė vėl belaisvė.

Tad ir mes turime jungti jėgas, kad ką nors gero padarytume lietuvių labui.

Nors mūsų nepriklausomybė buvo atimta, tačiau mums dar liko

Nežinomo autoriaus iš okupuotos Lietuvos

Lietuviška vasara

Skaisčiai šviečia saulė
Iš melsvos padangės,
Nuo švelnaus vėjelio
Sušlama klevai.
Ko sode nurimo
Paukščiai giesmininkai,
O, pavasarėli,
Kur tu nuklydai?
Ar tau nusibodo
Obelīm žydėti,
Žiedelius lankyti
Margu drugeliu;
Kvepėti alyvom
Po seklyčios langu,
Beržą aprėdyti
Drabužiu žalia?

Už drabužį žalia
Ir už žiedo kvapą,
Vasara alygins
Savo šiluma.
Tegul žiemkentėlis
Stiebiasi ir auga,
Obelis augina
Vaisių paslapčia.

Sidabrinės rasos
Ant žalių lapelių
Tartum ašarėlės
Spindi nuostabiai.
Anksti rytą kėlę,
Žiogai čirškia, groja,
Saulės spinduliuose
Linksmas drugiai.
Lygios lankos moja,
Žaluma vilioja
Juodmargės sustoti,
Kur daugiau žolės;
Atsigers prie upės,
Troškuli pajutę,
Vandenilio tyro
Kiek tiktai norės.

Pievoje suskamba
Šienpjovėlių dainos,
Po žvangučiais dalgių
Virsta dobilai.
Griežlė, pabaidyta
Iš lizdelio savo,
Ar sugriš nakvoti
Vakare vėlai?

Saulė kai pakyla
I žydrynę augštą,
Vėjas nudžiovina
Raseles visas,
Pavėjui pakvimpa
Aromatas šieno, —
Trumpam užmiršti tu,
Kad žemėj esąs.

Siaurutis takelis
Per laukus vingiuoja,
Aš žinau neklausęs,
Kur jisai nuves...

Eisiu paragauti
Sauso šieno kvapo,
Nors paeit reikėtų
Ir geras varsnas.

Jaunos grėbėjėlės
Juokiasi, kvatoja
Kraudamos šienelį
Į kupetėles.
Putpelė nutilo,
Parugy čiauškęjus,
Nežinia, kur savo
Vaikelius suras...

Užkukuok, gegute,
Dar nors vieną sykį,
Man primink gražumą
Buvusių dienų...
Vasaros sutikti,
Kur banguoja javas,
Į laukus plačiuosius
Pažiūrėt einu.

Bala žiemkentėliai,
Sunkiai galvas lenkia,
Kai vėjelis pučia
Iš pietų šalies.
Džiaugiasi sėjėjas,
Rudenį pasėjęs,
O dabar pjovėjas
Pasidžiaugt galės.

Greit išplauks kombainai,
Lyg laivai į jūrą,
Birs auksinis grūdas
Kaip lietus skalsus.
Šviežios duonos kvapas
Kvies prie stalo sėstis
Vakare iš darbo
Grįžusius visus.

Vasarojus svyra,
Iš šaknų išvirsta,
Šiaudas neišlaiko
Varpos didelės...
Kai pilni aruodai
Skelbs turtingą derlių,
Žemę už duosnumą
Žemdirbiai minės.

Vainiką nupinsiu
Iš auksinių varpų,
Kai kris paskutinis
Nukirstas rugys...
Parnešęs kabinsiu
Virš seklyčios durų,
Tegul vasarėlė
Man jisai primins.

Palinguos ant smilgos
Laumžirgis nutūpęs,
Ant senos smilgelės,
Likusios vienos,
Kuri pasiliko
Pievoje linguoti,
Lauks pilkos išauštant
Rudenio dienos...

vienas labai vertingas dalykas — laisvas samprotavimas. Čia ir yra mūsų svarbiausias ginklas prieš okupantą. Jis negali kontroliuoti mūsų mintis, nes jos yra viduje kiekvieno žmogaus.

Jeigu mes jungsimės ir toliau ugdysime tą nepriklausomybės valią, tai tikrai laimėsime.

Todėl užmirškime nesusipratimus, kurie yra mūsų kolonijoje. Veikime vieningai, nes visų mūsų organizacijų tikslas kaip tik ir yra — vienokiu ar kitokiu būdu palaikyti uždegtą lietuvių dvasią.

Labai ačiū už dėmesį. Ir noriu priminti šios dienos šūkį: TAUTOS JĖGA VIENYBĖJE.

EUGENIJA BACEVIČIENĖ kalbėjo:

Skautų — skaučių, Palangos vietininkijos ir RŪTELĖS šokių grupės vardu sveikinu mūsų Tėvynę Lietuvą, visus mūsų brolius ir seses Lietuvoje ir išeivijoje. Sveikinu taip pat ir tuos, kurie jau gimė, už-

MŪSŲ ŽINIOS

augo ir sukūrė savo šeimas kituose kraštuose, bet turi senelių ir tėvėlių tėvynę širdyje; ir ypač tuos, kurie prisideda prie lietuviškos veiklos, įvertina lietuvių kultūrą, tradicijas, ir rūpinasi jų išlaikymu.

Kaip visiems žinoma, svarbiausias lietuvių išlaikyti pagrindas yra šeima. Ir lietuviškos ateitis yra jaunimo rankaose. Kad vaikas taptų paaugliu, o paauglys – subrendusiu jaunuoliu, turi praeiti tam tikras laiko tarpas. O šis brendimo laikotarpis yra pats svarbiausias ir pats sunkiausias kiekvieno žmogaus gyvenime.

Brendimo amžiuje daugiausia įtakos daro lietuviška šeima, tikėjimas ir religija, lietuvių kalbos pamokos, jaunimo organizacija ir draugai.

Skautų organizacija atlieka didelį darbą. Čia jaunas žmogus gauna progos aiškiai išreikšti savo nuomonę, imti sprendimus atliekant užduotą darbą, patobulinti religinę sritį, išbandyti savo talentus.

Skautams yra taip pat teikiamos įvairios informacijos apie Lietuvos istoriją, geografiją, tautodaile, literatūrą ir kitas meno sritis bei lietuvių kultūrą.

Šokdami tautinius šokius jie turi progos atkreipti svetimšalių dėmesį į Lietuvą.

O visa tai reikalauja laiko, kantrybės, pasiaukojimo.

Lietuviška šeima,

šeštadieninė mokykla,

jaunimo organizacijos gali daug duoti,

bet svarbiausią pagrindą sudaro ŠEIMA:

berniukui ar mergaitei tapti kilniu žmogumi

ir susipratusiu lietuviu

PAGRINDUS SUDARO ŠEIMA.

Junkimės tad, dirbkim kartu, ir neleiskim savo širdyje užgesti meilės žarijai Tėvynei Lietuvai.

Po kalbų sekė pagrindinis minėjimo aktas: inscenuota Bernardo Brazdžionio legenda V A I D I L A V A L I Ū N A S, pastatyta mokleivių vardu. Pranešėja buvo Silvana Banytė, istorikė - Liucija Butrimavičienė, Vaidila - Aleksas Vinkšnaitis, o prie jų ir už jų – visa eilė kitų veikėjų. Sceninis pritaikymas - Dėdės Juozo.

Vaidai ir veiksmai – įspūdingi. Tačiau publika būtų geriau supratusi ir pergyvenusi "legendos" gilią prasmę, jei pradžioje būtų buvęs trumpas jos pristatymas.

Veiksmas ir visas minėjimas užbaigtas TAUTOS HIMNU ir trumpa BLB-nės pirmininko padėka visiems, prisidėjusiems prie minėjimo.

SUSITIKIMAS JAUNIMO NAMUOSE

BLB-nės iniciatyva ir LK Moterų bei Brolių pastangomis Jaunimo Namuose tuoj vyko vaisės – priėmimas, kurio tikslas – sudaryti dar jaunesnę progą žmonėms susitikti. Atrodo, kad tiek užkandžių, kiek susitikimo tikslai buvo pilnai atsiekti. Žmonės turėjo progos ne tik užkasti lietuviškų patiekalų (ir užsigerti), bet ir pasidalinti įspūdziais, bėdomis, planais, pasiryžimais. Choras ir jaunimas dar ilgai traukė lietuviškas dainas.

SKAUTAI PAGERBĖ T.

ZAREMBA

Šeštadienio popietėjį Jaunimo Namus susirinko visas Palangos skautų tuntas pagerbti T. Zarembą, lietuvių jėzuitų provinciolą. Pakviestas tarti žodį T. Zaremba kalbėjo ypač apie sudėtingą ir atsakingą t. Saulaičio veiklą Šiaurės Amerikoje. Jis buvo paties Jėzuitų Generolo paskirtas "socius", būtent Provinciole dešinioji ranka; paskui dar Jaunimo Centro direktorius, stovyklų vedėjas ir t.t. "Bet kada nors atvyks ir jūsų aplankyti, kaip kad aš čia užsukau".

Skautai norėdami išreikšti Pa-

dėką Provinciolui ir per jį pasveikinti neužmirštamą t. Saulaitį, griebsi dainų. Paukštytės sudainavo, gitara palydint Beatricei Bacevičiūtei, "Paukštytės žygiuoja", "Suk, suk ratelį", "Pasėjau žilvitį"; mergaitės (akompanavo Rosana Jurčiukonytė ir Beatricė) padainavo "Toli, toli", "Žiūrėk", "Devynbalsė", "Toli tave išleisiu". Berniukų kvintetas (ak. Robertas Saldys) sudainavo Tautinės stovyklos himną, "Sugrįžk, jaunyste", "Kokiais keliais". Galop visi užtraukė Skautų himną.

Paskui išsidainavusias ir ištroškusias gerkles gaivino braziliskais "vandenimis". bei lietuviškais užkandžiais.

DĖMESIO!

BOM RETIRO

Šv. Kazimiero šventei pasiruošti susikaupimo valandėlė B O M R E T I R E

bus kovo 3 dieną (penktadienį), 19 val. Onos Rudžiūtės namuose, rua Newton Prado, 434 (telef. 220.8319).

MOINHO VELHO

Tai pačiai progai susikaupimo valandėlė bus pas Povilą ir Magdalėną Buitvidus, rua Reno, 99 (tel. 63.6513), kovo 4 dieną, šeštadienį, 19 val.

MOOKOS apylinkei

pasiruošimo šv. Kazimiero šventei susikaupimo valandėlė vyks šv. Kazimiero koplyčioje, rua Juatindiba 28 (telef. 273-0338), vasario 26, sekmadienį, tuoj po 8 valandos Mišių.

JAUNIMUI

susikaupimo valandėlė kovo (março) 4 dieną, šeštadienį, 15 val. V. ZELINOJ. Vieta bus pranešta vėliau.

CASA VERDE

Šv. Kazimiero šventei pasiruošimas bus pravestas trijų vakarų susikaupimo valandėlės būdu. Vieta ir valandos bus paskelbtos vėliau interuoties asmenims.

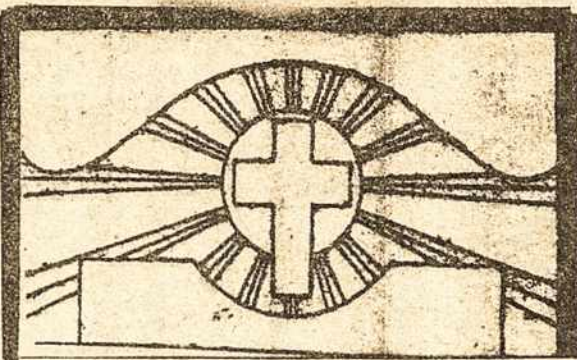
VILA ANASTÁCIO

Pranešama, kad vasario 26 d., sekmadienį, lietuviškos Mišios, vietovės ir apylinkių tautiečiams, bus laikomos Dr. J. Basanavičiaus rūmuose, 16 val.

Šeštadienį 4 kovo, toj pačioj vietoj ir tą pačią valandą, bus daromas ypatingas pasiruošimas Šv. Kazimiero šventei. Kas tik gali, yra prašomas dalyvauti.

VIEŠNIOS IS URUGVAJAUS

Iš Urugvajaus atvyko trumpom atostogom TERESĖ ir CECILIA DORELYTĖS. Jos apsisitojo pas pp. Banius V. Zelinoje.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Vasario 7 d. mirė ANELĖ SINOTAITĖ-KAZLAUSKIENĖ, sulaukusi 96 metų. Gyveno Vila Beloje.

Vasario 14 d. mirė ALFONAS PETRAITIS, anksčiau gyvenęs V. Zelinoje, o paskutiniu metu S. Caetano. Palaidotas Quarta Parada kapinėse. Paliko sūnų Rikardą, žmoną, dukterį ir žentą.

Amžinos ramybės mirusiems. O namiškiams – gili užuojauta.

Šio mėn. 14 d. staigiai pasimirė kraujo išsiliejimu 21 metų studentė MARILENĖ POLIŠAITIS RAMOS, konsulo Aleksandro Polišaičio anūkė.

Baigusi Iberoturizmo fakultetą, dirbo Travel Center Agentūroje ir 12 kovo turėjo būti diplomuota. Gyveno su tėvais ir senele, Ponia konsulienne Eudoksija, Jardim America rajone, Al. Gabriel Monteiro da Silva, 1020. Pirmadienį, 20 vasario, 19 val., N.S. do Brasil bažnyčioje, už Velionę buvo atlaikytos iškilmingos 7 dienos Mišios.

Tėveliams, p. Francisco Marcelo ir poniai Birutei Irenei Polišaitis Ramos, giminėms ir bičiuliams - gili užuojauta.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

• Jaunimas yra mūsų gyvenimo šaknis. Jos nudžiūti – išnyks ir viršūnės: garsiosios dainų šventės, didingos šokių šventės ir nebebus kam žodžio tarti dėl Lietuvos laisvės.

M. KRUPAVIČIUS

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C. 80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŠKOS MOKYKLOS REIKALU

Norint sustiprinti lietuvių kalbos mokymą kolonijoje, šaukiamas susirinkimas vasario mėn. 25 dieną (pirmą šeštadienį po Vasario 16 minėjimo) 15 val. Jaunimo Namuose.

Į susirinkimą kviečiami vaikai ir tėvai, jaunimas ir suaugusieji, mokytojai ir visuomenės veikėjai ir visi kiti, kurie vienokiu ar kitokiu būdu norėtų lietuviškai mokyklai padėti. Ten pat bus galima įsirašyti į pamokas. Atsižvelgiant į tai, kiek atsiras norinčių mokytis, mokiniai bus paskirstyti į klases pagal amžių ir kalbos mokėjimą, kiek galima mažesnėmis grupėmis. Dėl pamokų laiko ir vietos bus tariamasi susirinkime.

Laukiame visų, kuriems rūpi lietuviška mūsų kolonijos ateitis.

Iniciatorių vardu
Kun. J. Šeškevičius

VASARIO 16-TOJI

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metinė diena prabėgo patydomis, darbe, kukliam prisiminime tolimos Tėvynės ir ten kenčiančių brolių sesių.

Iš vakaro atvykęs São Paulan, Jezuitų provinciolas t. Leonas Zarembe šv. Kazimiero koplyčioj atlaikė koncelebruotas Mišias už Tėvybę. Paskui vyko susitikimas su Svečiu, kuriame dalyvavo, be saleziečių, prel. P. Ragažinskas, kleb. kun. J. Šeškevičius ir t. V. Pupinis, SJ.

NEMUNAS SVEIKINO

Vasario 20 d. ML-vos redakciją pasiekė NEMUNO sveikinimai MŪSŲ LIETUVAI. Vienas iš BUENOS AIRES: "Tenemos muy buen viaje. Todos nos quierem mucho y nos reciben muy bien. Saludo a todos. NEMUNAS". — Antras iš SANTIAGO: "Oi. Tudo otimo e com muita neve. Vamos até o Pacifico. NEMUNAS".

ML nuoširdžiai dėkoja NEMUNUI už malonų prisiminimą ir tolimose "pamposė".

VEIKLOS KALENDORIUS

Vasario 25 d., 20 val. Literatūros būrelio susirinkimas pas H. ir A. Mošinskius, r. Prof. João Arruda, 176 ap. 12. Perdizes. Telef. 65-0907.

MŪSŲ LIGONIAI

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos išdėninkas bei ML atstovas V. Zelinoje, KAZYS RIMKEVIČIUS, turėjo akių operaciją. Dabar jau sveikta namie.

Žiniomis iš Rio, p. ANELÉ DUBAUSKIENĖ, smarkiai sugriebta paralyžiaus, jau grįžo iš ligoninės namo, kur tęsia gydymąsi. Jaučia si geriau, bet dar negali kalbėti.

Buvo išvežta į Hospital das Clinicas p. MARIJA ČIUVINSKIENĖ, kur jai padaryta operacija tulžies akmenims pašalinti.

Šiems ir kitiems mūsų ligoniams linkime kantrybės, ištvermės ir greito pagijimo.

MŪSŲ LIETUVOS KALENDORIUS VERTINIMAS

Vienas interiore gyvenantis lietuvis, nežinia koku keliu, gavęs ML kalendorių pradėjo, jį dauginti — daryti fotokopijas, kad galėtų gimines apdovanoti lietuvišku kalendorium. Jo laimei, tuo metu pas jį atvyko apsilankyti keli sanpauliečiai, kurie nuvežė lietuvių kaip tik ML kalendorių. Tautietis buvo labai patenkintas dovana ir išgyrė gražų lietuvišką kalendorių.

UŽ ML UŽSIMOKĖJO:

Zosė Pilypavičienė	150 kr.
Veronika Vaikšnorienė	150 "
Feliksas Ralickas	150 "
Jurgis Vaičiulionis	150 "
Joana Stankienė	150 "
Adolfas Kaušinis	185 "
Jonas Jodelis	250 "
Pijus Butrimavičius	250 "
Povilas Pipiras	350 "
Konstancija Povilavičius	150 "
Jonas Paukštys	210 "

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limaõ)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI yra
OTTO ADOLF SIMKEVIČIUS
ir AUŠRA ONA T.SIMKEVIČIUS

Jedviem gili padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

Kovo (março) 5 dieną
Šv. Kazimiero parapijoj

— Asmeninės šv. Kazimiero lietuvių parapijos įsteigimo DEŠIMT-METIS

— ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Programoj:

16 val., šv. Kazimiero parapijos salėj:

— naujo šv. Kazimiero paveikslo pašventinimas

— procesija su Šventojo paveikslu ir relikvija

— iškilmingos MIŠIOS

— trumpas paminėjimas, pasirodant įvairiems vienetais bei ansambliams

— vaisės: veiks BUFETAS

ŠVENTĖJE DALYVAUS REGIONINIS VYSKUPAS, DOM LUCIANO

Prieš šventę numatyta

— pasiruošimo tridienis įvairiuose bairuose

— sudėtinių MIŠIŲ DEVYNDIENIS

NB Šv. Kazimieras — pirmasis Lietuvos Globėjas ir ypatingas Lietuvos jaunimo Globėjas. Todėl turime savo Šventąjį kiek galima gražiau pagerbti, ypatingai tam pasiruošdami dvasiniais.

— Kovo 5 d. kituose bairuose

lietuviškų Mišių nebus.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVAI

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislaw Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislaw Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmdienio vakaro.